Nyheter fra London 31/3 - 43.

NORD-AFRIKA: Avdelinger av den 8de aeme rykker videre nordover forbi Gabes og har tat 2 landsbyer. Rommels vikende styrker søker å hindre den allierte fremmars ved å danne nye forsvarsstillinger. Men dette blir i vesentlig grad hindret av stadige bombeangrep fra allierte flystyrker som totalt behersker luftkampene i tunis.

I kampområdene ved Macknasse har amerikanerne god fremgang i deres forsøk på å nå frem til kysten. I Nord-Tunis harde allierte styrker erobret byen Sedjinane som ligger ca. 60 km. fra kysten, ved Biserta.

De alliertes flystyrker har vært i uavbrutt virksomhet over de fiendtlige linjer, og har i luftkamper skutt ned 12 fiendtlige fly. 7 allierte fly savnes.

Hovedinntrykket av kampene i Tunis etter de alliertes Marethseier er at fienden trenges sammen på et stadig mindre område, og selv om ommel har større ærfaring i tilbaketog enn noen annen nulevende feltherre, blir han et stadig bedre mål for angrep både fra luften og fra bakken.

ØSTFRONTEN: Snesløsningen og sølen legger stadigstore hindringer iveien for større operasjoner på østfronten. Men russerne har alikevel god lokal fremgang på de forskjellige frontavsnitt.

I Kubandalen , nordvest for Kaukasus, har russerne nedkjempet og erobret en sterkt befestet tysk stilling.

På Donetselvens bredder er tyskerne stedvis blitt angrepet og jaget på flukt. I løpet av de siste dagers kamper i dette avsnitt har fienden mistet 18 fly og 50 panservogner, og har hatt ca. 500 falne.

I Smolensk-området og de andre nordlige frontavsnitt fortsetter russerne med sitt harde press mot fiendens linjer, og erobret igår landsbyen Bieli.

VESTFRONTEN: Britiske Moskitobombere angrep natt Phillips radiofabrikker i Einthofen i Nederland. Flyverne kunde observere fulltreffere på fabrikkbygningene som etterpå ble innhyllet i røk og flammer.

Phillipsfabrikkene produserer radiomatriell for tyskerne. Ødeleggelsen av disse bedrifter vil bety et hårdt slag for den tyske krigsm maskin.

Amerikanske flyvende festninger angrep samtidig havner og dokkanlegg i Rotterdam.

Speiderfly som idag fløi innover Berlin, kunde iaktta de ødeleggende virkninger av det siste angrep mot Berlin. Store Brænner raste fremdeles, og hele byområdet var innhyllet i røk.

Etter angrepet mot München for en tid siden ble bl. a. nazistenes "Brune hus" rammet. Hele øverste etasje, hvor Hitlers spesielle studerværelse lå, ble sprengt i filler.

I forbinnelse med det siste tokt til Florø, uttalte BBC's sjømilitære medarbeider at norske krigsskip ofte angriper tyske sjøstridskrefter på norskekysten, uten at dette blir omtalt i kommunikeene.

I en lederartikkel i "NeW York Herald Tribune", skrev man igår, "Når den endelige seier er oppnådd i Tunis, er andre og betydningsfulle muligheter innen rekkevidde. Det er åpnet muligheter for samtidig masseinvasjon i Norge og Hellas, med flankeangrep mot Frankrike, Holland og Belgien

Ved amerikanske skipsværfter ble det igår sjøsatt 12 nye handelsskip. Siden januar iår er ialt 341 handelsskip satt på vannet i Amerika.

For

Konge

og

Fedreland

Påsken

1943.

Nyhetene fra London den 13.april 1943.
NORD-AFRIKA: 8.britiske arme rykker nordover fra Sousse og nærmer seg El Fidaville, 75 km fra byen Tunis. Lenger vest i Medjez-el-Bab-avsnittet og i Munchavavsnittet har 1.arme hatt ny framgang. I forbindelse med disse landoperasjoner har allierte bombefly virkningsfullt bombet flyplassene ved Tunis og Biserte. I havnene ved Bizerte og Trapani ble det bl.a. oppnådd fulltreffere på fiendtlige handelsskip og tankskip. Også de franske styrker som opererer i høydene øst for Ausseltiasletten har hatt god framgang og har tilføyet fienden følelige tap av mennesker og materiell. - Under rekogneseringstokter utenfor Algier i går kom det til kamp mellom allierte fly og aksefly. 2 av de siste ble skutt ned, hvoretter resten av den fiendtlige styrke tok flukten. De allierte hadde ingen tap. Aksemaktenes bestrebelser på å nå fram over Middelhavet med forsyninger til styrkene i Tunis volder dem store vanskeligheter og medfører betydelige tap av skip. I den senere tid har således britiske ubåter senket 8 italienske forsynings skip, sansynligvis 3 til, og oppnådd treff på 4 andre. Et italiensk kommunike innrømmer tap av en krysser, sansynligvis er dette "Trieste".
ØSTFRONTEN: Det eneste sted på fronten hvor det i det siste døgn har vært kampvirksomhet av betydning er i Volkowavsnittet. Her ble et kraftig tysk angrep avverget. Angrepet var rettet mot jernbanen som fører forsyninger til Leningrad. Et tysk dokument, som gir ordre om at alle polske, østerrikske og tsjekkiske soldater skal sendes vekk fra fronten, er falt i russernes hender.
DET FJERNE ØSTEN: Ved New Guinea ble det i går utkjempet kraftige luftkamper mellom amerikanske og japanske luftstyrker. Herunder ble 53 japanske fly skutt ned. Dagen før hadde japanerne et tap på 23 fly. Ved New-Britania er en fiendtlig ubåt senket.
LONDON : Det blir opplyst at Englands krigsutgifter nå beløper seg til 15 mill.pund om dagen. Til Russland er det sendt krigsmateriell for 170 mill.pund.

I sin utenrikskronikk uttalte dr.Arne Ording at kampene i Nord-Afrika står foran sin avslutning, men at en kortere pause må ventes til 1.og 8.britiske arme, som nå er forenet, får fullført sin oppmarsj. Det har lykkes Rommel å redde størstedelen av sine tyske styrker, men det er gått hardt ut over materiellet. 8.arme har tatt 20 000 fanger, derav 18 000 italienere. Man regner at italienerne har tapt i alt ca.40 000 mann, og det vil praktisk talt si at den italienske arme har opphørt å eksistere som egen enhet. Det er mulig at Rommel ikke bekymrer seg om disse tap, men italienerne var delvis gode bergsoldater som vilde ha kommet ham til nytte i det nordlige Tunis. - De allierte har under sin siste framrykking fått 5 nye flyplasser, mens aksen bare har 3 tilbake. Havnen i Sousse er ganske god og kan ta skip på opp til 6000 tonn. Rommels problem er i første rekke hvor meget terreng han skal oppgi. Forsøker han å holde for meget, resikerer han å få deler av sine styrker avskåret. På den annen side vil en for sterk konsentrering av styrkene gi det allierte flyvåpen gode mål for sine angrep. Det er ennå ingen tegn til evakuering. Like til det siste har tyskerne mottatt forsterkninger både til sjøs og gjennom luften. I tyske kretser antydes det at de likesom ved Stalingrad vil bli kjempet til siste mann. En evakuering vil naturligvis også støte på store tekniske vanskeligheter. Mindre avdelinger kan føres bort med fly, men forøvrig må den italienske flåte overta transporten. Denne flåte som fremdeles er en faktor av betydning i Middelhavet, holdes nå tilbaketrukket, naturligvis for å kunne settes inn ved en invasjon. Flåten består av 7 slagskip, derav 4 på 35 000 tonn, 9 kryssere (av en opprinnelig bestand på 18), 45 torpedojagere, 15 torpedobåter og 50 - 60 ubåter. Særlig vil de mindre båter være egnet til evakuering, selv om man naturligvis må regne med svære tap.

forts.side 9

London, 14.april 1943

Midt-Østen: Britiske bombefly, stasjonert i Storbritannia, rettet i natt et kraftig angrep mot den italienske flåtehavn Spezia - det 3. angrep i år mot denne by. Spezia er et viktig ledd i aksemaktenes operasjoner hvis Rommel nå blir tvunget til å evakuere, fordi en vesentdel av den italienske flåte har sin base her. - Allierte flystyrker fra Nord-Afrika har øket sine angrep mot mål i Syd-Italia og på Sicilia. Herffa rettet i går amerikanske flyvende festninger kraftige angrep mot Milo og Castelltrono på Sicilia. På flyplassen ved Milo befant det seg 106 fly på bakken, og av disse ble 22 ødelagt eller skadet. På flyplassen ved Castelltono befant det seg 112 fly på bakken, og av disse ble 51 ødelagt eller skadet. Amerikanske bombefly angrep i går de italienske byer Napoli, Corone, Coconza, Pizzo, Palermo og Messina, hvor krigsmål og flyplasser ble hjemsøkt. Rommel har nå bare to flyplasser tilbake, nemlig den ved Tunis og den ved Biserte. Utenom disse har han imidlertid noen få flyplasser og landingsplasser tilbake til bruk i nødstilfelle. Det tyske og italienske flyvåpen er nå i stor forlegenhet. De har et helt utilstrekkelig antall fly. I luften har de for få, på bakken har de for mange - og under de alliertes økende og kraftige luftoffensiver blir de stadig tilført svidende tap. I og med dette faktum er hele deres slagkraft i Nord-Afrika tilintetgjort.
Den 8.britiske arme rykket i går videre fram og var i kontakt med fiendtlige forberedte stillinger mellom Elfidaille og Djebel Bouhadjar nordvest for Kairouen. I nord har 1.britiske arme hatt ny framgang til tross for endel motstand. Kampene i Tunis betegner tyskernes siste kraftanstrengelse for å vinne tid. De har to muligheter - å trekke seg til bake sjøveien - hvis det skulle lykkes dem - eller å gå inn for et nytt Stalingrad. Det er kanskje tenkelig at den tyske overkommando foretrekker å la sine glimrende soldater i dette felt massakrere til siste man for å vinne et pusterom før de kommende vanskeligheter.- Etter nattens angrep mot Italia savnes 3 bombefly. Blant de siste fanger som er tatt i Tunis er det 120 arabere. En tysk sersjant som ble tatt samtidig, beretter at de lot seg ta til fange så snart de så sitt snitt til det. Disse arabere ble først sendt som arbeidere til Holland, så til Russland for å få trening og ble så satt inn i Afrika.
Svenska Dagbladet sier i dag i en melding fra Tyrkia, at det er mange ting som tyder på at de rykter som er i omløp om stigende uro i Bulgaria taler sant. - Det foreligger nå at Hitler ikke er gått med på Mussolinis krav om å få trekke de 30 divisjoner han har på Balkan tilbake for å forsvare Italia, fordi Hitler ikke selv har folk å unnvære for dette formål.
VESTFRONTEN: Britiske bombefly angrep ved daggry mål i Nordvest-Tyskland. 3 fly savnes. Ingen tysk flyvirksomhet over Storbritannia i natt. - I går ble det rettet flyangrep mot jernbaneknutepunkter og andre mål i okkupert område. Jagerbombefly angrep tyske flyplasser ved Briest, og dessuten ble mål i Holland og på norskekysten angrepet. Norske flygere deltok i dette angrep og skjøt ned 2 tyske Focher Wulf fly - uten tap. Det britiske admiralitet melder at lette allierte flåtestridskrefter i går angrep tyske patruljeskip utenfor Holland og anrettet betydelig skade. Intet skip gikk tapt for de allierte, men en ble drept og 4 såret under angrepet.
ØSTFRONTEN: Russerne har drevet tilbake nye tyske tank-og infanteriangrep mot de russiske stillinger på Leningradfronten og presser nå på for å avskjære de tyske forbindelseslinjer vestover. Tyskerne har betalt sine forsøk på framstøt i dette område dyrt i falne og sårede. Det meldes ellers om mindre operasjoner på de andre frontavsnitt. Königsberg ble angrepet av russiske fly natt til i går.
DET FJERNE ØSTEN: Fra Stillehavet meldes det at allierte bombefly fikk en fulltreffer på et japansk forsyningsskip i Hansabukten vest for New Guinea - 10 000 tonn. - Takk for 100 fra Peter. -

B o m b i n g

Uvissheten og frykten som ligger bak den tyske propoganda kommer stadig sterkere fram i dagen. Den forferdelse som kommer til uttrykk over "terrorbombingen" tyder på at moralen svekkes i betydelig grad. For å stive seg opp må "Schrumpf-Germaneren" Goebbels gå over til å få moralske anfektelser over engelskmennenes råhet og mangel på kultur. Nå lyder det en smule pussig at det akkurat er tyskerne som beklager seg over engelskmennenes mangel på bombekultur. Tyskerne har jo rost seg av å være foregangsfolk på området "by-og sivilbefolkningens bombing". De engelske flygere kunne jo bare gå en tur i Croyden eller Londons gater for å lære hvordan det skal se ut i en by etter kultivert og høyt dannet bombing. Men det var visst ikke meningen at det skulde læres. For all tysk propoganda gikk ut på at engelske flygere utelukkende traff skoler, sykehus, kirker, barnehjem og vandrende nonner i byens utkant. Javel, men nå skal det vel en viss treffsikkerhet til for å treffe akkurat byens sykehus, dens kirke eller barnehage på utflukt, og det hendte ikke bare en eller to ganger at det var disse mål som ble truffet. Nei, hver gang R.A.F. hadde vært over Tyskland, ble nøyaktig disse mål rammet.
Det skulde vel ikke tilsist snike seg inn en liten anelse i de tyske sinn at hvis - da, hvis altså de engelske flygere en dag av vanvare skulde finne på å sikte på en fabrikk, en jernbanestasjon, Wilhelmstrasse eller Kruppanleggene ..., eller at Londons og Croydens ruinhoper som det tyske folk tiljublet skulde virke som en liten spore til gjengjeldelse .... d a vilde Luftwaffes heltegjerninger komme over dem selv og deres barn? Det kan jo tenkes at det kunde snike seg inn en liten tanke på egen hånd, en tanke om genial treffsikkerhet på ikke krigsviktige mål. Skulle det tyske folk nå begynne å se hulheten og løgnen i propogandaen, begynne å skjære gjennom løgnen og kuvendingene, da vilde vi snart få se den oppgitthet og gryende redsel som allerede har begynt å gjøre seg gjeldende slå ut i full blomst. Og d a - da kan vi øyne slutten. Når tyskerne sammenlikner fjorårets propogandasetninger med dette års, vil de jo se vrøvlet. Men antakelig er det dødsstraff for å lese gamle aviser og fengselsstraff for å huske løftene fra i går. - Det viser seg allerede nå gledelige tegn på at det tyske folks seiersvisshet og ubrytelige samhold, som Goebb ls har tutet og trommet inn i det kjelderkolde borgerskap i München, Køln, Essen, Duisburg, Berlin, Lübeck og Bremen, for å nevne noen, begynner å rakne. I Berlins omegn betales det opp til kr.1000,- pr. måned for et umøb ert takkammer bare for å komme ut av byen. Resultatene av de 6-8000 døde som bombingen av Berlin kostet begynner å gjøre sin virkning. Den tyske presse påsto at det var omkring 40 fly som besøkte rikshovedstaden og at 28 av dem ble skutt ned. Disse angiv lige 40 fly rasserte totalt et område så stort som 1/5 av Oslo og drepte altså 6 - 8000 mennesker. Det tyske folk spør nå hvorledes et angrep av 400 eller kanskje 1000 fly ville virke. Det tør hende at de silde nattetimer gir plass for slike tanker i det forvåkne tyske folk. Grushaugene i Berlin er bare sperret av med piggtråd, da man mangler både mannskaper og transportmidler til å rydde opp. De såredes klager i natten tør kanskje gi de tyske kvinner forståelsen av det glødende fanatiske hat all verden nå nærer til naziregimentet - uforsonlig og uten grid!
Tyskland vil få mer bombing. Natt etter natt vil maskinene drønne inn over landet og gi frykten og den sanseløse usikkerheten ny næring, inntil selv Goebbels forstår hva det tyske folk allered vet - at det står i k k e ubrytelig sammen!

- - - - - - - - -

"10 SMÅ JØSSINGER"

Zehn kleine Meckerlein sassen mal beim Wein,
der eine machte Goebbels nach - da waren sie nur neun.

Neun kleine Meckerlein haben was gedacht,
Der eine hat es laut gesagt - da waren sie nur acht.

Acht kleine Meckerlein haben was geschrieben.
Der eine hat's veröffentlicht - da waren sie nur sieben.

Sieben kleine Meckerlein fragten mal:"Wie schmeckt's"?
Der eine sagte "Schweinefrass" - da waren sie nur sechs.

Sechs kleine Meckerlein trafen einen Pimpf.
Der eine sagte "Lausebub"! - Da waren sie nur fünf.

Fünf kleine Meckerlein spielten mal Klavier,
Der eine spielte Mendelsohn - da waren sie nur vier.

Vier kleine Meckerlein fragten nach dem Ley.
Der eine fragte "Lebt er noch?" - da waren sie nur drei.

Drei kleine Meckerlein spielten Radio,
der eine stellte London ein - da waren sie nur zwo.

Zwei kleine Meckerlein fragten nach dem Zweck
des Mythus Dr. Rosenberg - da war der eine weg.

Ein kleines Meckerlein liess dies Dichtlein sehn',
da kam er nach Oranienburg - DA WAREN SIE WIEDER ZEHN!

Meckerlein svarer i Tyskland til jøssinger hos oss.
Pimp er en Hitlerjunge.
Konsentrasjonsleiren Oranienburg utenfor Berlin er vel kjent. -

vvv vVv vvv

ET ORD TIL ALLE.

Gilt er det å dikte mens ting skal skje,
Gjevere er det å være med.
Gilt er det å tale varmt for vår sak,
Gildere er det å ta et tak,
Et er det å bære en uniform,
Men noe annet å gå til storm.
Ett er å rope: Hugg ned! Slå ihjel!
Lettere kanskje enn selv å ta del,
Rett en det å hylle vår sjømann med ord,
Rettere er det å stå ombord,
Stort er det å gi oss et mål, et motiv,
- Men enda større å gi sitt liv!

vvv vVv vvv

TYSKLAND VAAKNER.

Det gjærer i det tyske folk. Tilbaketoget i Russland, sammenbruddet ved Stalingrad, bombekrigen over Tysklands byer har begyndt å åpne folkets øine for den bitre sannhet at det føres mot avgrunden. Stalingrad har endelig avsløret Hitler angivelige feltherregåni, det viser sig at han bare er en dilletant, ansvarsløs og stormannsgal, som trodde han kunne føre krigen uten generaler. Det har kostet 330,000 mann bare ved Stalingrad. Virkningen i det indre er overmåde sterk, men langtfra det samme hos alle. Hos noen kan det betegnes som som ren undergangs-stemning og moralsk selvopgivelse. Disse mennesker kjenner intet håb og heller intet ansvar for sig og sitt land, de drives med stømmen, men for de mer følsomme av dem er tanken på selvmord den siste tilflukt. Hos andre igjen er virkningen helt motsatt. Hos dem vekker nøden nye moralske krefter, de kjenner trang til å handle, til æ reise sig å kjempe. Vi som nu i 3 år har lært nazismen å kjenne på nærmeste hold, vi vet at aldrig mer vil høiverdige moralske krefter i menneskene kunne reise til kamp for Hitler - det er ikke anderledes i Tyskland enn ellers i verden- de gode krefter går mot tyrranniet for frihet og meneskeverd. Alle vet at slike krefter finnes i det tyske folk, vi ser og hører dem bare ikke. de slåes ned under terrorveldet, hvis blodige hensynsløshet vi selv i det okkuperte Norge ikke helt kan forestille oss, med bokstavelig titusener av henrettelser. Så meget mer betydningsfullt er det at katastrofen ved Stalingrad endelig har ført til at gode krefters frihetskamp i Tyskland er gått inn i en ny fase, det vil si, den har fått synlige uttryk, den har fått sine signaler og martyrer, og den har vakt en aktiv bevegelse i folket som ikke kommer til ro før Tysklands frihet og ære er gjenvundet.

Her skal kort fortellse om de begivenheter som opnet det nye avsnitt i den indre tyske frihetskamp. Den fant sted i München blant studentene ved universitetet.

Foranledningen var en tale som Gauleiter Gieseler holt ved en universitetsfest i februar i år. Nazipampen kom her med endel tarvelige og ærekrenkende bemerkninger til de kvindelige studenter som han beskylte for å studere bare for å sluntre unna krigsarbeidet og mukke over regjeringen, de burde enten gå inn i amunisjonsfabrikkene eller finne sig sterke menn og føde barn til erstatning for mannefallet i krigen - på universitetene hadde intet å gjøre. Disse uttalelser ble mottat med piping fra tilhørerne, som for en stor del var kvindelige studenter.(Praktisk talt bare kvinner får studere nå under krigen, foruten medisinere.) Gieseler ga ordre til at politiet skulle arrestere de som hadde pepet, men de mannlige studenter slo ring om sine kvindelige kamerater og førte dem ut på gaten. Der kom det til et vilt slagsmål og den nazistiske "studenterfører" fik en omgang pryl og var nær blit kastet i elven. I den anledning appelerte Giesler til den lokale militær-komando om å gripe inn, siden "studentføreren" var i uniform, men de militære avslo, de kunne ikke innse at han hadde krav på beskyttelse fremfor andre. Kommanderende general og flere andre offiserer ble senere avskjediget for dette.

Giesslers påbelaktige optreden og de demonstrasjoner som fulgte vakte voldsom røre i byen, og noen få dager senere kom det mange steder opprop, malt med skjabloner på husveggene, hvor det sto: Ned med Hitler! Vi vil ha frihet! - ved siden av var det altid tegnet et hakekors med enn tykk strek over. Snart kom også flyveblad i omløp, bl.a. et som ble sendt i tusenvis av eksemplarer i posten og omdelt i tusenvis på universitetet i München. Et andet som kom ut begynte slik: "En løytnant som fører sine folk slik at de lider urimelige tap blir satt for krigsrett - men åpenbart kan en føre en hel hær til undergang uten at noen mukker en gang". Politiet var nå ikke sen med å gripe inn, de besatte hele universitetet i et døgn, ingen fik slippe ut eller inn, alle bygninger ble gjennemsøkt.

En hjelpepedell opptrådte som angiver og politiet arresterte studentene Hans Scholl, Maria Scholl - bror og søster - og AAdrian Probst som var blitt sett gå inn i universitetet med kofferter.

Hans og Maria Scholl stammer fra Ulm i Würtenberg. Faren er høyere embetsmann (Regierungrat), har engang i lengere tid sittet i konsentrasjonsleir. Hans Scholl var medisins-student og ble ved krigsutbruddet innkalt til tjeneste i saniteten. Han hadde under hele krigen stått ved fronten og var med 6te arme foran Stalingrad, inntil han nylig fik permisjon for å avslutte sitt medisin-studium ved Münchens universitet. Han hadde jernkorset av 1. og 2. kl. Han var ugift. Hans søster Maria studerte realfag. Adrian Probst var med hensyn til militær stilling omtrent i samme situasjon som Scholl. Han stammer fra velstående bajersk familie, var gift og hadde 3 barn, den ene nyfødt. Probst var ikke døpt, men tok imot dåpen i fengslet før sin henrettelse.

Da både Scholl og Probst var medlemmer av forsvarsmakten skulle de efter loven bare ha vært stillet for en krigsrett, men efter uttrykkelig bestemmelse i telegram fra Hitler ble denne bestemmelse satt tilside og de 3 studenter ble stillet for et spesielt utvalg av folkedomstolen under forsete av selve statssekretæren i justisdepertementet, Freisler, som innhentet sig fra Berlin. Da Hans Scholl fik ordet under retsforhandlingerne (som var offentlige) understreket han yderligere det han hadde skrevet i flyvebladet, vek ikke fra den overbevisning han var kommet til, men gik inn for den i full bevisthet om de følger det måtte få for ham selv. " Herr Freisler", sa han bl.a.: " gjør Dem ikke umak med å late som om dette er en rettsforhandling! Vi vet det er en teaterforestilling og at vor skjebne er beseglet på forhånd. Jeg har handlet som jeg gjorde fordi jeg var overbevist om at vi, koste hvad det koste vil, må vinne tilbake vore gamle rettigheter, først og fremst friheten som er en menneskerettighet vi ikke kan leve foruten. Jeg går ikke i døden bare som et enkelt individ, bak mig står tusener og hundretusener av tyskere som er rede til å følge mig hvad dag som helst. Jeg dør i bevisstheten av at om nogen få måneder kommer De, herr Freisler, til å kalles til regnskap på dette sted, De som idag foregir å være min dommer". Hans Scholl prøvde og avløste søsteren og Probst, men begge reiste sig straks og sa sig fullt medskyldige, de viste hvad de gjorde, de hadde villet det og hadde kjent til konsekvensene.

De tre studenter ble dømt til døden for å ha "hjulpet fienden". Da en jurist innvente at de jo bevislig ikke hadde hat noen forbindelse med fienden og rettere burde vært dømt for høyforrederi, svarte statsadvokaten bare: "Vi pleier gjøre det slik nå". Med andre ord de våger ikke å dømme for høyforrederi mer i Nazist-Tyskland. Det forteller litt om folkets syn på Hitler idag.

Gauleiter Gieseler ville ha de 3 studenter offentlig hengt foran universitetet til skrek og advarsel. Denne fremgangsmåte fant man imidlertid ikke hensiktsmessig, de ble henrettet ved halshugning. Et telegram fra Himmler som beordret henrettelsen utsat kom forsent frem. De tre gik inn i døden med rak holdning. Da Hans Scholl steg opp på guilotinen var hans siste ord "Leve friheten"! På alle som var tilstede gjorde disse unge studenters ukuelige karakterstyrke et dypt inntryk. Selv en av dommerne skal etter retsforhandlingene ha sakt: "Opposisjonen har fåt sine martyrer.

Etter henrettelsen ble alle studenter i München - ca 8ooo - tvangsinnkalt til et såkalt "sonongsmøte" hvor Gauleiteren skulle tale. Tross det ble øvet press overfor studentene på mange vis, var det blant de 3ooo tilhørere bare endel studenter, en stor del var vanlig partipublikum som utkommanderes til naziforestillinger i München som andre steder. På dette "soningsmøte" ble henrettelsen selvsakt bifalt (vi husker herr. Rogstads møte med Trondheims NS'ene etter undtagelsestilstanden ifjor) og samtidig fik angiveren, hjelpepedell Schmidt, sin ros og belønning, han ble fremhevet som typen på den sanne germaner, fik looo mark i judaspenge og ble utnevnt til fast ansatt tjenestemann. Også dette vakte selvsakt livlig, "spontan" bifall i forsamlingen.

Hva byen og studentene virkelig følte, kom til uttrykk straks etter at henrettelsen var blitt offentliggjort. Bare noen timer senere var det over de oppslåtte plakater klistret trykte sedler med ordene "Scholl, du vant frem likevel." Og fra denne dag kom disse ord natt etter natt opp på husveggene i München sammen med setninger som "Scholl lever!" eller "Dere kan knekke legemet, men ikke ånden!" Etter dette ble flere studenter, især slike som var permittert fra fronten for å avslutte sine studier, arrestert. Mange ble sendt tilbake til fronten. Nå kom også turen til lærerne ved universitetet. Den 11.mars ble 2 professorer, Kurt Huber og Muth arrestert (Huber er professor i filosofi, Muth er særlig kjent som utgiver av det mest ansette tyske katolske kulturtidsskrift Hochland). Om Hubers arrestasjon uttalte Gauleiter Gieseler seg i en partiforsamling, hvor han bl.a. sa: "Dessverre ble vi for sent oppmerksomme på opposisjonen ved universitetet, det var ikke før under hans tale til studentene i februar. Dere vet hva som hendte senere. De umiddelbart skyldige er blitt utslettet, men naturligvis sto det åndelige ledere bak dem. En av disse er professor Huber. Hans hode kommer også til å falle. Vi har arrestert ham, men vi vet at det er 10 andre eller 20 hubere ved universitetet, og vi skal ta dem også." Huber var straks ved arrestasjonen klar over sin stilling, han ba en venn hilse hjem til hans kone og 3 barn og sørge for dem. "Jeg ser dem aldri igjen". I et forhør hos Gieseler sa han at den tyske ungdoms ånd er blitt forgiftet at hitlerismen, og han selv og andre lærere kjente det som sitt ansvar å redde denne ungdoms sjel, om de så skulde ofre livet.
Det er i korte trekk det som har hendt fram til midten av mars måned.
Det tyske folks kamp for frihet og ære har fått sine signaler og sine martyrer, det er vakt en storm i folkenes sinn som ingen bøddelterror og ingen guillotin i verden kan hamle opp med i det lange løp. Fra München sprer parolen seg nå over hele Tyskland og videre ut til frontene og til de besatte områder : LEVE FRIHETEN OG ÆREN !

H a n s S c h o l l s o p p r o p :

STUDENTER : Dypt rystet står vårt folk som vitne til mennene fra Stalingrads undergang. 330 000 tyske menn har i verdenskrigs-korporalens geniale strategi meningsløst og ansvarsløst jaget ut i død og fordervelse. Fører, vi takker deg! Det gjærer i det tyske folk: Skal vi fortsatt overlate våre armeers skjebne til en dilatant? Skal vi ofre resten av den tyske ungdom til en partiklikks lave instinkter? A l d r i !
Oppgjørets dag er kommet, vår tyske ungdoms oppgjør med det avskyeligste tyrrani som vårt folk noensinne har måttet tåle. I hele den tyske ungdoms navn forlanger vi tilbake av Adolf Hitlers stat den personlige frihet, tyskernes dyreste eie, som De på den ynkeligste måte har bedradd oss for.
I en stat med den mest hensynsløse knebling av enhver fri meningsytring er vi vokset opp. HJ, SA og SS har i vårt livs mest fruktbare dannelsesår forsøkt å uniformere oss, revolusjonere og narkotisere oss. "Verdensanskuelses-skolering" het den foraktelige metode til å kvele den spirende selvstendige tenkning og vurdering i en tåke av tomme fraser. Et utvalg av førere, mer djevelske og samtidig bornert enn noen kan tenke seg det aler fram sine framtidige partipamper på ordensborger til å bli gudløse, samvittighetsløse og skamløse utbyttere og mordere, et blindt, stupid påheng til føreren. "Vi åndens arbeidere" var akkurat gode nok til å bli gjort til slagkøller for dette nye herreskikt. Frontkjempere tales til rette som skoleguter av studenterførere og gauleiter-aspiranter, gauleitere går med skamløse "morsomheter" de kvinnelige studenters ære nær. Tyske kvinnelige studenter ved München universitet har gitt et verdig svar på tilsviningen av deres ære, tyske mannlige studenter har gått i bresjen for sine kvinnelige kamerater og har holdt stand. Det er begynnelsen til å tilkjempe oss vår frie selvbestemmelse, uten hvilken åndelige verdier ikke kan skapes. Vår takk til de tapre kamerater som er gått foran med et lysende eksempel!

Fos oss finnes det bare en parole: ""Kamp mot partiet! Ut av partiorganisasjonene, hvor man fortsatt vil kneble oss i politisk henseende! Ut av SS, under-og overførerenes og partisnikernes auditorier! Det gjelder den sanne vitenskap og den ekte åndsfrihet. Ingen trusler kan skremme oss, selv ikke at våre universiteter og våre høyskoler blir stengt! Det gjelder for hver enkelt av oss kampen om vår framtid, vår frihet og ære i et statssamfunn som er seg sitt moralske ansvar bevisst. FRIHET OG ÆRE'. I ti lange år har Hitler og hans gjeng liret av seg, forvansket og fordreiet disse to herlige tyske ord inntil vemmelse, slik som bare diletanter kan det når de kaster en nasjons høyeste verdier for svinene. Hva frihet og ære betyr for dem, det har de til overflod bevist med disse ti års ødeleggelse av all materiell og åndelig frihet, av all moralsk substans i det tyske folk. De forferdende blodbad har nå åpnet øynene på selv de dummeste tyskere, det blodbad de i den tyske nasjons frihets og æres navn har stelt til, og hver dag steller til i hele Europa. Tysklands navn vil for alle tider være skjendet, dersom ikke den tyske ungdom endelig reiser seg, hevner og samtidig soner, knuser sine undertrykkere og bygger opp et nytt åndelig Europa!
Kvinnelige og mannlige studenter! På oss ser det tyske folk. Av oss venter de at vi i 1943 bryter den nasjonalsosialistiske terror som i 1813 Napoleons - med åndens makt!
Beresina og Stalingrad flammer opp i øst, de døde fra Stalingrad besverger oss:

REIS DEG MITT FOLK, FLAMMETEGNENE RYKER !

Vårt folk bryter opp til kamp mot Europas undertrykkelse under nasjonalsosialismen i gjenvunnen tro på frihet og ære!

Kronikken fortsetter fra side 2:

Tyskerne blir etterhvert helt klar over at Nord-Afrika snart vil gå tapt, selv om for eks. Biserte vil kunne holde ut noen tids beleiring med en garnison på bare 25 - 30 000 mann. Frykten for invasjon stiger derfor stadig. Møtet i Brenner er et tydelig bevis for Hitlers bekymring over Italias utsatte stilling. Det italienske luftforsvar har vist seg utilstrekkelig, og flyproduksjonen kjemper med store råstoffvansker. Selv kan Tyskland vanskelig avse flere fly til Italia. Det opplyses at tyskerne i forrige uke tapte 550 kampfly. For to måneder siden ble den månedlige tyske produksjon anslått til ca.1800, men den er antagelig senket på grunn av de stadige flyangrep. Hvis invasjonen i Italia skulde komme, vil Hitler sansynligvis prøve å oppholde de allierte så lenge som mulig på italiensk jord. Det gjelder for ham fram for alt å hindre at krigen føres over på tysk jord. Det er i denne forbindelse av interesse å bemerke at tyskerne i det siste har bygget ut meget sterke forsvarsstillinger ved Brenner.

- - - - - - -

Vi takker for mottagelsen av kr.25,-.

En ung Nordstrandsgutt, Kristian Kyn Gløersen, ble fredag skutt av Gestapo under forsøk på å flykte fra dem. Han hoppet ut av bilen, men kom dessverre ikke fort nok unna, og ble skutt i hodet.
Nok et offer for vår frihetskamp. Vi takker ham for den innsats han gjorde, for det mot han viste - og fordi han var villig til å gi alt - selv sitt liv!

. . . . . .

DR.MED.HANS ENG, Kirkeveien 90.

Herr politifullmektig Ragnvald Krantz.

Ad. Fru Ingrid Bjerkås, f.8/5.1901, Kringsjåveien 8, Jar.
Før jeg går nærmere inn på ovennevnte sak, vil jeg gi en kortfattet redegjørelse for mitt syn på "Jøssingismen".
Jøssingismen betegner de åndsretninger som tar sikte på å nedbryte eller øve motstand mot Nasjonal Samlings ideologi eller mot dem som arbeider for å gjennomføre denne retning i vårt samfunn.
Jøssingismen er et samlebegrep for en rekke former for asosialitet. Disse forskjellige asosialitetstyper har dog en rekke felles karakteristiske utslag, og det kan i endel tilfelle være vanskelig å skille de forskjellige typer fra hverandre. En har 3 hovedtyper av Jøssingismus:

1. Den forbryterske type
2. Den uvitende type
3. Den psykotiske type.

1. Den forbryterske type. Denne type omfatter individer som er normalt eller tilnærmet normalt utrustet. Individene har et utpreget materialistisk, kynisk livssyn, og har i de fleste tilfelle sine materialle goder avhengig av faktorer som strider mot samfunnets interesser. Disse individer er gjenstand for straff.

2. Den uvitende type. Normale eller tilnærmet normale individer som overhodet ikke har fått høve til å lære de prinsipper som er nødvendige for at et samfunn skal kunne eksistere. Disse individer har i de fleste tilfelle fått en falsk belæring av forbryterske elementer. Det kan også være tilfelle der disse individer av samfunnsmessige hensyn må sikres inntil de har fått de nødvendige kunnskaper.

3. Den psykotiske type (Jøssingismus psykopatica). Med sinnsykdom forstås de sinnslidelser der angriper den sentrale personlighetsfunksjon og medfører tap av selvkontroll. En sinnsykdom (psykose) kan være varig eller forbigående. En sinnsyk person kan være tilsynelatende normal på de fleste av sjelelivets områder. På et større eller mindre område har han imidlertid vrangdommer eller vrangforestillinger som ikke er gjenstand for belæring. Evnen til å tenke etter logikkens lover er på dette område eliminert. Jøssingismus psykopatica frembyr i sin prinsipielle symtomtologi og årsaksforhold intet forskjellig fra tidligere kjente psykoser.
Årsaken til jøssingismus psykopatica er i alminnelighet et psykisk sjokk. Individer som har levd et liv i relativt sosial ansvarsløshet og ofte i jevn velstand, blir plutselig stillet overfor store moraliske og sosiale krav. Hos individer som er disponert (som har et "svakt sjeleliv"), vil en sådann påkjenning lett føre til psykotiske avvergelsesreaksjoner i form av hukommelsestap, dagdrømmeri, bortledning på sidespor o.s.v. En alminnelig foreteelse er den s kalte skinnløsning av problemene ved bortvendelse fra virkeligheten. Her brytes det spesielt mot verdienes rangsorden, og tilstanden kan gå så langt at pasienten lever i en ny hallusinatorisk verden og finner tilfredsstillelse på denne måten.
Den psykotiske jøssignismus kan ha et varierende symptombilde, avhengig av pasientens spesielle disposisjoner. Det finnes videre ondartede og godartede former, sterkere eller svakere grader o.s.v. Hvis de psykotiske vrangdommer og de utslag de fører med seg er så svære at de truer samfunnets normale funksjoner, må individet fratas sin selvbestemmelsesrett og stilles under vergemål, eventuelt etter en forutgående sinnsykeerklæring.
Individer med jøssingismus psykopatica er gjenstand for behandling. De kan altså ikke uten videre stilles for domstolen uten en forutgående psykiaktrisk observasjon. Teoretisk ville det være hensiktsmessig å legge pasienten inn på en psykiatrisk avdeling med spesialutdannet personale. Da vi imidlertid neppe har noen avdeling der legene har den nødvendige forståelse av denne psykopati, kan en for tiden ikke alltid an-

vende denne metode. Pasienten må sikres og anvises et egnet oppholdssted. Det er meget viktig for behandlingen at pasienten holdes borte fra uheldig påvirkninger. Hvor lenge sikringen skal vare er da selvsagt avhengig av sykdommens gang; sikringen skjer altså delvis av sosiale grunner, og må en derfor benytte de midler som står til rådighet for at sikringen kan bli betryggende.

Det foreligger tilfelle hvor fru I.B. viser en rekke vrangdommer. Hun vet at hitler ikke vil vinne krigen, uten at hun har noe logisk grunnlag. Hun ser det som sin oppgave å få oppløst N.S. Hun har dog ikke det ringeste kjennskap til N.S. program. Hun kommer med trusler mot N.S. og tyskerne, men har ikke bestemt seg for "hvilke midler" hun vil anvende. Hun har forsøkt å avbryte R.K.s tale foran Slottet. Det er en handling som intet menneske - uansett politisk oppfatning - ville foreta i normal tilstand. De foreliggende dokumenter tyder på at hun lider av psykopatisk jøssingisme (den kan medisinsk betegnes Jøssingismus anglomanicus paranoiformis, d.v.s. psykisk engelsksyk jøssingisme med forfølgelsesvrangdommer).
Jeg vil foreslå at hun stilles under vergemål, eventuelt som polititilsyn, og at hun sikres og stilles under psykiatrisk observasjon.

HEIL OG SÆL

H a n s E n g (sign.)

Kommentarer skulde være overflødige!

Red.

Vi minnes .....

"Torpedert uten varsel" - det var overskrifter som vi stadig kunne lese i avisene fra september 1939 til april 1940. Det var Tysklands heltemodige opptreden overfor norske skip, skip som gikk i lovlig fart med livs-fornødenheter til Norge. - Tre år er gått, men vi glemmer ikke, likesom vi heller ikke glemte de sjøfolk som falt som offer for tyskernes barbariske krigsførsel under forrige verdenskrig.
Henimot 500 norske sjøfolk mistet livet i tiden september 1939 - april 1940. Ca. 60 skip på tilsammen ca.240 000 t.d.w. ble senket eller gikk på tyske miner. D e t var Tysklands takk til det nøytrale Norge. Men v i g l e m m e r i k k e . -

Til slutt vil vi gjerne få ønske alle våre lesere en riktig god påske. Saml krefter, nyd den gryende vår, hils løftene om en ny sommer!

Vi takker alle dere som har hjulpet oss med store og små bidrag, som har hatt stor betydning for opprettholdelsen av vårt arbeid -

Vi kommer igjen etter påske - og lover å gi en så utførlig oversikt over det som er hendt i mellomtiden, som det er oss mulig.

G O D P AA S K E !

G u d b e v a r e k o n g e n o g f e d r e l a n d e t !